

Požehnání Tristanovi a Isoldě ve Státní opeře Praha

Operní tvorba Richarda Wagnera nemá v Praze poslední dobou na růžích ustláno. Národní divadlo, které se ovšem zaštiťuje povinností pečovat především o českou operu, uvedlo od r. 1990 pouze Tristana a Isoldu a v r. 2005 dvojí premiérové provedení Ringu, Státní opera po Rienzim, Tannhäuseru a Lohengrinovi se odmlčela na 10 let. První vlaštovkou se zde stala inscenace Bludného Holanďana k 125. výročí autorova úmrtí.

A nyní, po necelých dvou letech, se objevuje další wagnerovský titul, a to jeden z nejlákavějších – Tristan a Isolda. Monumentální hudební drama, které se na prknech tohoto jeviště po II. světové válce hrálo pouze v jednom představení v r. 1976, v pohostinském vystoupení Drážďanské opery. A přece je to dílo, které patří alespoň občas do každého trochu ambiciózního operního divadla, a to nejen v německy mluvících zemích.

Vedení Státní opery Praha správně vnímá spojitost mezi tímto, dříve Novým německým divadlem, a Wagnerovou tvorbou, která zde již od založení v roce 1888 zaujímal stěžejní postavení. A dále pak to, že není dobré donekonečna opakovat jen prověřené italské tituly, byť možná levnější a divácky jistě vděčnější, ale prokázat též nejvyšší umělecké ambice. Buď jak buď, jde Státní opera takřkajíc s kůží na trh. Zasněžení diváci i hudební kritika mají díky přívalu CD a DVD „naposloucháno“ a jistě neodpustí nic. Zaváhání orchestru, chybu zpěváka, pojetí režie i práci výtvarníků. Každý, kdo přijde na tato představení do divadla, by si měl ovšem uvědomit, až bude srovnávat tuto inscenaci s Vídeňskou státní operou, Bavorskou státní operou v Mnichově, Barenboimovými představeními v Berlíně nebo dokonce s Bayreuthem, s jakým rozpočtem hospodaří tyto nejprestižnější operní domy a s jakým SOP Praha. Získání kvalitního dirigenta, inscenačního týmu a sólistů nebylo jistě jednoduché ani levné. Ale dávám myslím záruku, že práce bude dobře odvedena. Ať už konečný výsledek bude jakýkoliv, již v tuto chvíli lze Státní opeře poděkovat za mimořádný dramaturgický počín, za odvalu pustit se do čtyřhodinového hudebního kolosu a vůbec do rizika, jak běžné české publikum přijme dílo, které příliš nezná.

Společnost Richarda Wagnera Praha, jejímž úkolem je mimo jiné propagovat Wagnerovo dílo v Čechách a prosazovat je na českých jevištích, se jednoznačně staví za tento projekt, který již směřuje ke spolupráci se Státní operou při Mezinárodním wagnerovském kongresu, který se bude konat v roce 2012 v Praze. Inscenace umožní českému divákovi, aniž by musel cestovat stovky kilometrů daleko, vidět na českém jevišti po letech jeden ze stěžejních titulů světové operní literatury, a to už samo o sobě neznamená málo. Držíme proto Státní opeře Praha i všem účinkujícím palce, aby námaha, kterou nastudování Tristana a Isoldy bezpochyby stálo, přinesla dobré ovoce.

Luděk Patrák

předseda Společnosti Richarda Wagnera

